

MONITOR WARSZAWSKI.

W WARSZAWIE, DNIA 9 SIERPNIA 1827 ROKU, WE CZWARTEK.

Dostrzeżenia meteorologiczne w Warszawie.					
		Cieplomierz R.	Barometr.	Wiatr.	Stan nieba.
D. 7 Sierpnia	Z rana	Stopni ciepła + 12	Cali 27 linii 10,5	Północno-wschodni	Odzysto.
	Po południu	Stopni ciepła + 14	„ — 9,6	Wschodni	Deszcz.
	Wieczorem	Stopni ciepła + 12	„ — 9,0	Północno-wschodni	Chmurno.
8	Z rana	Stopni ciepła + 10	Cali 27 linii 9,7	Północny	Północno-wschodni
	Po południu	Stopni ciepła + 12	„ — 9,4	Północny	Chmurno.
	Wieczorem	Stopni ciepła + 10	„ — 10,0	Północny	Xiężyc

WARSZAWA.

— Dnia 8 z. m., w Tarnowie, w Galicyi, odbyło się uroczyste wprowadzenie JW. JX. Grzegorza Zieglera na biskupstwo tarnowskie. Obrządku wznowienia kapituły dopełnił JW. JX. Hr. Ankiewicz, Prymas Galicyi; przyczem znajdowali się: Xiążę Długosz Łobkiewicz, Gubernator; tudzież Xiążęta Henryk Lubomirski, i Eustachy Sanguszko, oraz wielu znakomych obywateli.

— W tych dniach wyszedł z druku *ner 7 Dziennika podróży*, czyli *ner 1 kwartału trzeciego*. Znajdują się w nim następujące przedmioty: 1) „Wiadomości o Druzach, na górze Libanu mieszkających; z pism P. Venture.“ 2) „Listy o Szwajcaryi P. Raoul Rochette.“ 3) Wiadomość o Cyganach; z dzieła P. Beudant pod tytułem: *Voyage en Hongrie, etc.*“ 4) „Krótkie opisanie Wiednia.“ 5) „Podróż Mikołaja Murawiewa, cesarsko-rosyjskiego Posła, przez kraje Turkomanów, do Chiwa, w latach 1819 i 1820.“ 6) Wiadomość o wyspie Kuba; z dzieła P. Humbold pod tytułem: *Essai politique sur l'île de Cuba.*“ 7) *Rozmaitości*. „Powrót doktora Blume z wyspy Jawy.“ „Wiadomość o Nowey Zemli i przyległych jej wyspach.“ „Odjazd doktora Lysa do Madagaskaru.“ „Nowe dzieła.“

— W tych dniach wyszedł po raz pierwszy w kraju naszym *Wykład rysunków liniowych*, z dwunastu tablicami figur. Dzieło to ułożone na wzór powszechnie zaleconego dzieła *Francoeura*, Profesora we Francyi, wykładając zasady rysowania najprostszych i najużywanych figur ieometrycznych, wylicza głównejsze ich własności. Zachowane stopniowanie w układzie zapewnia młodzieży wszelkiego stanu, a szczególnie rolniczey i rzemieślniczey, łatwą i prędką wprawę w rysowanie potrzebnych narzędzi, sprzętów i prostych machin. Spodziewać się godzi, że dzieło to nie będzie bez pożytku dla wychowującej się młodzieży, i przyczyni się do upowszechnienia prawie nieznaney u nas nauki rysunków między klasą przemysłową. Przedaje się za pomierną cenę w księgarniach Brzeziny, Glücks-

berga, i w składzie Dal-Trozso, exemplarz po zł. 6.

Wkrótce wyjdzie drugi poszyt, zawierający wzory rozmaitych sprzętów i narzędzi gospodarskich i rzemieślniczych.

— Za dni kilka zacznie się sprzedawać a księgarzy warszawskich i na prowincyi przekład znakomitego dzieła sławnego profesora w Getyndze Heerena, pod tytułem: *Rys dzieiów systematu państw europejskich, i ich osad*; od końca 15 wieku. Przekład iest pióra Jana Leona Sienkiewicza.

z Rzymu, 10 Lipca.

— Wiadomość rozgłoszoną najpierw przez pisma francuzkie, iż Kardynał Giustiniani mianowany został Legatem w Ameryce hiszpańskiej, ogłasza *Diario* iako zupełnie bezzasadną.

z Paryża, 29 Lipca.

— Podróż J. K. Mci do St. Omer niezawodnie teraz została postanowiona. Dnia 3 Września Król ruszy z St. Cloud, odwiedzi obóz i Dunkierkę, i dnia 7 stanie w Lille. Po niebytności w ogóle dni 20, J. K. Mość wprost uda się do Tiule-ryów. Jak słyhać, Delfin towarzyszyć będzie Królowi.

— Burza dnia 16 m. b. zniszczyła w okolicy Draguignan starożytny most rzymski na *Via Aureliana* przy Ganegore.

— Słyhać iż Jenerał Jomini zatrudnia się napisaniem historyi woyskowej Napoleona.

— Dnia 25 b. m. wypłynęły z Brest dwa liniowe okręty i 2 fregaty udając się na morze Środkie. Francya zgromadziła teraz nadzwyczaj liczną siłę morską na tem morzu, należącą po części do stanowiska lewanckiego, po części do blokady Algieru, i po części do zasłony handlu przeciwko rozbójnikom morskim. Eskadra w Lewancie składać się będzie z 23 okrętów, między któremi: 4 liniowe o 74 armatach (*Scypio, Wrocław, Trident, Provence*); jedna fregata o 58 działach (*Syrena*); trzy o 46 arm. (*Armida, Juno, Magicienne*); 4 korwety, i 11 mniejszych statków. Flotylla ta w środku miesiąca Sierpnia stanie się czynną pod naczelnem dowództwem admirała kawalera de Rigny. Blo-

kowaniem Algieru zatrudnia się już 7 statków, z którymi jeszcze się 5 złączy, a między nimi: 2 fregaty o 58 działach (*Amfritre* i *Westálka*); trzy o 44 działach (*Constance*, *Cybèle*, *Galatea*); jedna korweta, i 6 mniejszych okrętów: 6 innych statków będzie krążyło po różnych punktach morza Śródziemnego, iako to: koło przylądka Bon, na brzegach włoskich, przed wyspami Balearskimi i t. d. Między temi są 2 fregaty, jedna o 58 armatach (*Marya Teresa*), a druga o 44 armatach (*Aurora*); 4 brygi i kilka goelet, przeznaczone są do konwojowania okrętów płynących z Marsylii do Kadyxu lub Archipelagu. Tym sposobem, znajduie się, nie licząc stanowiska przy Barcellonie, do 50 okrętów z marynarki króleskiej na morzu Śródziemnem. Na morzu Atlantykiem przeszło 60 innych statków; z tych, 9 fregat zajmują stanowiska przed Kadyxem, przy brzegach Afryki zachodniej w Indyach, w Ameryce południowej, w Antyllach i przed Nową Fundlandją; niektóre krążą wzdłuż brzegów hiszpańskich przeciwko amerykańskim korsarzom (kolumbijskim), którzy sobie pozwolili łupić okręty francuzkie. Nigdy w czasie pokoiu w portach naszych taka nie panowała czynność. Z 24 okrętów (między którymi 4 liniowe i 8 fregat), w ostatnich miesiącach uzbrojonych do służby nadzwyczajnej, już tylko 4 lub 5 brygów trzeba przysposobić do wypłynienia, a z tych ostatni najpóźniej 10 Sierpnia zostanie wyprowadzony.

— *Monitor* czyni nad interessami półwyspu następujące zastanowienia godne uwagi. „Bardzo się teraz zatrudniają Hiszpanią i Portugalją, wynurzają domysły i obawy, i starają się wzbudzać niespokojność i zadziwienie. Zdaie nam się, iż możemy zapewnić, że się wszystkie smutne przepowieści nie spełnią, i że wypadek tego zawikłania będzie dla wszystkich zaspokajający. Przyznać trzeba, że polityka bardzo się zmieniła: tajemne intrygi, nieczemną zazdrość odrzucono, iako haniebne i szkodliwe narzędzia. Dzisiejsza polityka dwoistej chce zadosyć uczynić potrzebie ludów, chęci spokojności i pracy. Wszystkie rządy musiały od czasów rewolucyi francuzkiej wytrzymać tę próbę. Wniśćcie legii naszych do Hiszpanii (w roku 1823) nie mogło od dawnych naszych współzawodników (Anglików) być uważane okiem przychylnem; ludzie namiętni sądzili iż wojna całą zapali Europę. Nie tak się stało. Hiszpania i Portugalia żyją w dobrem porozumieniu, mimo zawiści mieszkańców, różnicy ustaw i okoliczności. Wszystko co nakoniec zdołała intryga, było oderwanie się 80 ludzi. Hiszpania z Portugalją zachowają pokój, ponieważ Francya z Anglią sprzeciwiają się wojnie. Zachowają one go, iakikolwiek będzie wypadek starcia się roszczeń jeżeli takowe istną, i pomimo trudności której nie rozwiąże polityka mocarstw, a której nie można będzie przecinać pałaszem. Z Brezylji rzucono konstytucją do Portugalii. Czyli to było dywersją, czyli uwiedzeniem? zakładem dla ducha republikańskiego w Ameryce, oblegającego nową monarchią (Brezylją) i gotowego oddalić ją iako zagraniczną? lub by-

ło to hołdem dla istniejącej zawsze jeszcze na półwyspie chęci nowości? Czyli trwożliwość, czyli też duma poddała tę wielką zmianę? Okazuje się z niej chęć powiększenia się lub ustalenia, zapewnienia sobie nowych sąsiadów (Stany amerykańskie) lub nastraszenia dawnych (Hiszpanią)? Te, iak się zdaie ważne zapytania nie bardziej nas interessują iak ciekawość wiedzenia: czyli karta była zastosowana do czasu, i czyli kiedykolwiek może być przyjęta od ludu? Tyle jest pewno, iż Anglia zrzekła się wszelkiego do niej udziału, i iawnie oświadczyła: iż nigdy mieszać się nie będzie do wewnętrznego prawodawstwa swych sprzymierzeńców. Niektóre gazety mówiły o powrocie dom Pedro do Europy. Cóż on tu ma począć? iaką siłę ma przywieźć dawnym swym poddanym? Ktoż w czasie jego niebytności zaręczy mu za Brezylją? Ktoż zaręczy mu spokojność Buénos-Ayres, wierność Pernambuco, i bezstronność Stanów Zjednoczonych które dały więcej dowodów swej przewagi niż przychylności? Opuszczać jedną posiadłość dla trudnego odzyskania innej, lub niepewnego i niepożytecznego pośrednictwa; płynąć przez morza aby na drugiej połowie kuli ziemskiej znaleźć opór i przeciwności; kray którego posiadanie może być utwierdzone, zamienić na oczywiste niebezpieczeństwo: czyli to jest godną osiągnięcia nagrodą? Dom Pedro złożył pod warunkami koronę; warunki te są dopełnione: dom Miguel zaprzysiągł kartę konstytucyjną, i, podług życzenia Cesarza, zaręczył się z jego córką w Wiedniu. Dom Pedro sam to ogłosił swemu brezylskiemu parlamentowi. Czegoż jeszcze żądają? Wyjaśnienia 92 artykułu konstytucyi? Artykuł ten nie potrzebuje wyjaśnienia. Niechay więc będą spokojni względem rzetelności wpływu dwóch mocarstw (Anglii i Francyi), których walka mogłaby przyiaciś niespokojności napełnić nadzieją, którym jednak, gdy są zgodne, nie oprzeć się nie zdoła; niech będą spokojni względem przyrzeczenia Hiszpanii skłonnej do spokojności, której postępowanie już nie ma nic podeyrzanego,—względem przyrzeczenia Portugalii, która bardziej się zatrudnia staraniem o własną spokojność niż próżnemi subtelnościami. Niechay się zaspokoją na słowo wszystkich europejskich gabinetów, które wprowadzie nie idą ślepo za opinią, lecz iay też nie wydaia wojny,—wiedząc dobrze: iż dobro ludów jest dla nich i dla opinii publicznej wspólnym przewodnikiem.“

— Miasto Autun dało świeży dowód szlachetnego sposobu myślenia mieszkańców i swojej gorliwości dla dobra pospolitego.

O pół mili od miasta, na drodze z Paryża do Lyonu, wznosi się niezmiernie spadzista ubocz, zwana *Creuse d'Auxy*, która do rozpacz przywoźi podróżnych, a furmanów zmusza udawać się inną stroną dla przybycia do Châlons lub nad Saonę. Od dawnego już czasu miano w projekcie opuszczenie tej niebezpiecznej drogi robiąc nową przez dolinę; ale wielkie koszta których wymagało to przedsięwzięcie tak pożyteczne dla publiczności, przedłużyło wykonanie jego,—i gdyby nie patryotyzm

Autończyków, którzy ofiarowali przyłożyć się do tej pracy w ilości 40,000 fr., nie byłby on przyszedł jeszcze do skutku; rząd poparł to szlachetne usiłowanie przyjmując na siebie resztę kosztów.

z Londynu, 26 Lipca.

— Przy pracach koło nowego mostu londyńskiego, znaleziono, między innymi starożytnościami, i pieniądz rzymski z napisem *plon*, który antykwarjusz tłumaczy iż znaczy *pecunia londonensis*. Tak by więc już za czasów Rzymian w Londynie wybijano pieniądze.

— Koło Chester zakładał nowy most przez rz. *Dee*, którego arkadzie żadna dotychczas nie wyrówna w Europie. Arkada ta ma wynosić 200 a wysokość 60 stop.

z Ameryki.

— Z *Washingtonu*, d. 19 Czerwca. — Odebraliśmy pomyślną wiadomość, że, po długich naradach i po wzajemnem udzieleniu sobie wielu not między PP. Clay i Rebello sprawującym interessa Cesarza Brazylii, zgodzono się na to, iż ostatnie wypadki w Rio-Janeiro nie zamieszały dobrego porozumienia jakie łączy oba narody. (*Nat. Int.*)

— Jenerał *Jackson* codziennie zyskuje na popularności. Z tonu zgromadzeń publicznych i nadchodzących ze wszystkich stron adresów, chcą tu sądzić z niejaką pewnością, iż, w czasie przyszłego wyboru, mianowany zostanie Prezydentem Stanów Zjednoczonych.

— Tajemnica o wielkim wężu morskim, którą nas tak często zabawiały pisma północno-amerykańskie, została odkryta. Nie było to nic innego tylko wieloryb 50 stop długości mający, który, po kilku błędnych podróżach, wszedł do rzeki *Piscataqua* w New-Hampshire, gdzie na koniec został ubitym. Nie jest on jednak ze wszystkiem podobny innym wielorybom, i ma mieć końską głowę.

— Z *Bahia*, d. 9 Maia. — Od kilku już miesięcy, w naszych plantacjach cukrowych w głębi kraju okazywał się jakiś duch krąbrności, niepomatu zatrwajający. Niektóre zakłady w niedługim czasie zagrożone zostały buntem negrów. Kilkokrotne raporta uczyniono rządowi, wskutku których wydane były rozkazy do zebrania milicyi, i porządek został przywrócony.

Zawsze jednak, te już nie pierwsze usiłowania negrów zdają się objawiać jakiś panujący duch buntu, którego niebezpieczeństwem jedynie tylko naczynniejszy nadzór zaradzićby potrafił. Sprężystość urzędników zniszczyłaby wkrótce te nasiona nieładu; ale tutajszą administracya iey nie posiada. Właściciele negrów, sami, używają niebezpiecznej łagodności, ochraniając przestępnym dla tego, aby, przez oddanie ich pod surowość prawa, nie pozbawić się kapitału który oni stanowią. Zamiast poświęcenia winowaycy na karę, wysyłają go tajemnie gdzieindziej na sprzedaż. Wprawdzie, ogromne koszta sądowe usprawiedliwiają poniekąd ten środek, a właściciel sam nie może ukarać niewolnika, gdyżby podpadł znacznej opłacie.

Przed miesiącem, z pomiędzy 300 negrów zbuntowało się 40, zabiło głównego plantatora uważając go za czarownika, i potem bez oporu oddało się pod areszt. Po małym oświeceniu puszczono ich na wolność, i żaden nie został tak ukarany, aby mógł posłużyć za przykład dla innych.

W bliskości naszego miasta znajduje się zawsze wielu zbiegłych negrów; jedni z nich uprawiają rolę, drudzy kradną i obdzierają. Trudno jest schwycić którego w owych pięknych nietykalnych lasach Brazylii, tak im dobrze znanych, a bynajmniej niedostępnych dla żołnierzy.

Dnia 14 Maia. — Do tego czasu, korsarze buenos-ayrescy nie pokazywali się na brzegach naszych; od kilku dopiero dni jeden z nich krąży przy wejściu do naszej zatoki, i w oczach naszych zabrał już 14 statków rozmaitej wielkości: niektóre wysłał do Hawany, inne zwrócił do portu, złupiwszy wprzody wszystkie.

Korsarski ten statek jest goeletą o czterech działach, zbudowaną w Stanach Zjednoczonych; ma na pokładzie 80 ludzi, samych Amerykanów północnych.

Inny taki statek porobił bogate grabieże w Pernambuku; lecz najwięcej ze wszystkich odznaczyła się goeleta u przylądka *Frio*, przy samej stolicy Brazylii.

Korsarze ci uwijają się pod portugalską i brazylską banderą, używają nawet bandery innych narodów. Amerykański bryg *Ontario*, przy wyjściu z portu naszego, został zatrzymany u przylądka *Frio*; wiozł on kilku senatorów i deputowanych z Bahii na zgromadzenie prawodawcze do Rio-Janeiro. Niektórzy z tych, mając zamiar przenieść do stolicy swoje mieszkanie, mieli z sobą całe majątki; wszystko im zostało zabrane. Stratę liczą na 3 do 400,000 fr.

Szczególniejszą jest rzeczą, że prawie tylko sami cudzoziemcy narażeni są na niebezpieczeństwa i sami też odnoszą korzyści z wojennych przedsięwzięć Brazylii. Marynarka nasza składa się po większej części z Anglików, Amerykanów, Portugalczyków i Francuzów; na lądzie służy wielu Niemców, i jeden z nich ocalił to wojsko od ostatecznej zguby na polach Rio-Grande. Siła zbrojna Buenos-Ayrczyków złożona jest również z różnorodnych części; i tym sposobem, obustronni ienicy prawie natychmiast zaciągają się pod chorągwie swoich zwycięzców, gotowi wrócić do dawnych na przypadek gdyby zostali odbici w innej potyczce.

Wielu tu mniema, czyby statków korsarskich buenos-ayreskich nie wypadało uważać za proste rozbójnicze i iak z takimi postępować: albowiem wypływają one ze Stanów Zjednoczonych pod banderą amerykańską, i dopiero na morzu zwykły rozwiać banderę narodową; nadto, obsadzone są tylko cudzoziemcami, a zatem używają niejako zupełnie obcego pawilonu. Jedynie słabość marynarki brazylskiej zniewala rząd aby cierpiał podobne nadużycia, z obawy odwetu.

Statki te wypłynąwszy raz ze Stanów Zje-

dnoczonych, których prawa gwałcą, nie mogą już powrócić do ich portów, i muszą swoje ładunki przedawać w Kuba lub na wyspie Ś. Tomasza. W Brezylji, jeszcze mają wzgląd na banderę obcych narodów; ale trzeba się lękać by nareszcie wyprawy nie zamieniły się na prawdziwie rozbójnicze, i, nie obawiając się już marynarki cudzoziemskiej krążącej na naszych brzegach, nie zaczęły łupić okrętów wszystkich narodów.

ROZMAITOSCI.

— Czytelnicy nasi zapewne przypominają sobie przetłumaczoną w r. z. *Relacyą Kapitana Maitland*, dowódcy statku *Bellerophon*, w której opisał okoliczności jakie zniewoliły Napoleona w r. 1815 w miesiącu Lipcu wsiąść na ten okręt, a razem obchodzenie się jakiego tam doświadczył. Relacya ta, nie zastanowiła w owym czasie nikogo; dopiero po blisko roku, Hrabia Lascares osądził iż mu należało na nią odpowiedzieć, do czego użył pióra adwokata *Barthe*.

Porównyując opisanie officera angielskiego i Pana Lascares, P. Barthe mniema iż pomiędzy niemi zachodzi wielka różnica, i wyprowadza ten wniosek: że kapitan Maitland podszedł Bonapartego chcąc go przywabić na swój okręt i uwięzić do Anglii. Co do nas, sądzimy że chęć zainteresowania osobą Napoleona, który podwakroć gromy całej Europy na Francją sprowadził, zaślepiła autorów *Zbiłania*. Cóżkolwiek powiedzą, zawsze widoczną zostanie dla ludzi bezstronnych, że Bonaparte miał do wyboru udać się, lub nie, na *Bellerophon*, i że kap. Maitland nie mu nie przyrzekał w imieniu swojego rządu. Dowiedziano także iż Cesarz dla tego tylko postanowił wsiąść na okręt angielski, że nie mógł lub nie odważył się porzucić podróży do Stanów Zjednoczonych na statkach które były w jego mocy, a to z obawy niepodobieństwa uniknięcia floty angielskiej.

Gdyby nareszcie fałszywość kap. Maitland okazała się istotną, porównamy to mniemane, w czasie wojny, porwanie, z porwaniem rodziny królesko-hispańskiej w Baionie, dopełnieniem śród pokoju, — z porwaniem i uwięzieniem Papieża, — z zasadzką na X. Enghien, i jego śmiercią; a uznamy: że człowiek ten, który w dniach tryumfów nagrywał się ze wszystkiego, po swoim drugim upadku łagodnego jeszcze doświadczył obeyścia, tem więcej, że sam pierwszy złamał ugodę która mu wyznaczała Elbę na mieszkanie.

— Niedawno przy processie w Paryżu przeglądano rachunek należitości niejakiego Prokuratora *Piat*, wynoszący nie mniej jak 6966 liwrów 13 sous (1916 talarów). Za same 30-letnie zachowanie akt żądał 3821 franków. Przypominamy sobie tu nataryusza, który umieścił: „Za to iż się w nocy przebudziwszy myślałem o sprawie, 4 $\frac{1}{2}$ liwra.“ Sąd zniżył rachunek pana *Piat* na 269 fr. 92 cent. (74 talarów).

— *The Monthly Review*, pismo peryodycznie wychodzące w Londynie, mówi w wyrazach bar-

dzo tajemniczych o nowym wynalazku który ma być bardzo ważny.

Jest mowa o gospodarskim szybko działającym środku do ogrzania wszelkich przedmiotów, a szczególnie kotłów u machin parowych. Ogień takowy ma być uzyskany przez spalenie zwyczajnego i bardzo taniego płynu, i podobno przez kilka doświadczeń wyprobowano stosowność i skuteczność tego środka. Statki parowe mogłyby natenczas dłużej przedsiębrać podróże.

— Szczególne zdarzenie ciężkiego przestępstwa kryminalnego miało d. 20 Lipca zatrudnić sąd appellacyjny kantonu Waadt. Zepsuty i do kradzieży nawykły młodzieniec z okolicy Wilflsburg, należący do pocziwej rodziny rolniczej, popełnił w kantonie Freyburg kradzież koni, i dla tego żądano aby został przytrzymany i wydany. Rodzina jego, przewidując hańbiącą karę śmierci, wpadła na nieszczęśliwą myśl sprzątnąć chłopca który iey taki wstyd przynosi. Namówiono do tego dwóch flisów z Freyburga, którzy człowieka tego, poprzednio upionego, za kilka talarów, pomogli wsadzić do łódki: w pewnej odległości od lądu wyrzuceno go w jezioro; a gdy się opierał i chciał się ratować, gwałtem go pokonano. Znalezione ciało, a przedsięwzięte środki cały czyn na jaw wykryły. Dwa wyroki pierwszej instancyi przychodzą teraz przed sąd apelacyjny.

— Niedawno w Lillebonne, przy wywożeniu gruzów z teatru rzymskiego, znaleziono mały posąg bronzowy, wysoki na cztery cale, ale prawdziwie zdumiewającej roboty i jak naydoskonalej zachowany. Zgodzono się że wyobraża *Merkurego*. Styl posagu jest piękny, rysunek czysty, i kształty proporcjonalne; ma podniesioną stopę i zgięte kolano, jak pospieszający wędrowiec: wiadomo że Merkury był opiekunem podróżnych.

Szata zarzucona na ramie spada do łokcia, nie utrudzając bynajmniej chodu. Wiednym ręką widzimy nóż którym bożek urządził głowę Argusowi; iesto coś na kształt sierpa używanego przy winobraniach.

Odkrycie tego małego pomnika daie nadzieję że może wynaydą później i jakąś małą statuę Herkulesa, ponieważ Herkules i Merkury zawsze razem w kościołach byli stawiani.

Bronzowy ów Merkury, złożony w muncypalności Lillebony, ma być posłany uczonemu i szanownemu P. Réver którego imię nieodstępne jest od wszelkich pamiątek starożytny *Juliofony*.

— Czytamy w iednym dziele statystycznym następujące wyszczególnienie powozów rozmaitego gatunku, krążących i mijających się nieustannie po ulicach paryzkich. Liczba powozów zbytkowych wynosi około 16,000; do czego trzeba dołożyć 900 fiaków, 1800 kabrioletów publicznych w mieście lub w okolicach Paryża, i 6000 kabrioletów prywatnych.

Nie wchodzi w ten rachunek wozowody, wózki jednokonne, kosze ręczne używane do handlu; 300 dyliżansów które wychodzą i przychodzą codziennie; niemniej nieskończona liczba wozów służących do przewożenia części żywności stolicy.

DODATEK.

D O D A T E K

Do nr 130 MONITORA WARSZAWSKIEGO z dnia 9 SIERPNIA 1827 roku.

— Z Płocka. — Szkoła wojewódzka płocka, po egzaminie który uczniowie kończący klasę VI dla przejścia do szkoły głównej w pięciu dniach składali, i po trzechdniowym popisie publicznym klas wszystkich, rozpoczęła wakacye uroczystością rozdania nagród, zapisu do księgi sławy i pamiątek szkolnych, iako też o głoszenia pochwał i promocyi. Uroczystość ta, dla ciasności sal w domu szkolnym, pierwszy raz, z pozwoleniem władzy duchowney, odbyła się w kościele parafialnym, w dawnéj kolegiacie płockiej.

Dnia 28 Lipca, o godzinie 10 rano, kościół napełniony został przez uczniów, naydostojniejszą w Płocku osoby, rodziców dzieci szkolnych, z okolic przybyłych, i wszystkich z miasta których nauki i edukacya interesować mogła.

Msza święta rozpoczęła uroczystość, a po zwykłych Rektora odezwach, zaproszony do rozdawania nagród w imieniu rządu, JW. Prezes Kommissyi wojewódzkiej Baron Kobyliński podniósł głos stósowny do uczniów, nauczycieli i zebraney publiczności.

Przy rozpoczęciu zapisu do księgi pamiątek szkolnych, tklwie interessująca okoliczność zajęła wszystkich. Dwóch weteranów stanu nauczycielskiego wezwano do położenia imion swoich na kartach gdzie później ich pamiątka zapisana zostanie. Mężowie ci zaczęli w upłynionym roku używać dozwolonego emerytom spoczynku: pierwszy z nich Józef Rrzożowski, Kurator szkół w województwie płockim, od roku 1777 czynnym był dla szkoły płockiej nauczycielem i urzędnikiem; drugi, Adam Kobyłecki, professor, uczył bez przerwy w Płocku od roku 1784.

W księdze sławy i pamiątek szkolnych zapisał się każdy uczeń otrzymujący nagrodę; zyskali także ten zaszczyt uczniowie ciągle w obyczajach i pilności wzorowi; a iako świadkowie chlubnych pochwał młodzieży szkolney, raczyli podpisać tę księgę JW. Prezes Kommissyi wojewódzkiej i JW. JX. Pleiewski Biskup Sufragan płocki; umieszczali także nazwiska swoje, uradowani nagrodą synów, przytomni obrzędowi rodzice.

W czasie zapisu zbierana składka dla towarzystwa miłosierdzia szkolnego, pomnożyła fundusz na wsparcie ubogich a pilnych uczniów.

Później ogłoszono pochwały i promocyę. Tu nastąpiło pożegnanie opuszczających szkołę uczniów. Z dziewięciu, którzy, po ukończeniu klasy VI, mieli prawo składać ostatni w szkole wojewódzkiej egzamen, jeden ciężko chorując, ośmiu odebrało patenta. Pierwsi z odbierających te zaszczytne świadectwa, złożyli publiczne podziękowanie: Hieronim Bońkowski, w języku łacińskim, a Wincenty Sławęcki, w polskim.

Hymn dziękczynienia, za przewodnictwem

JW. JX. Biskupa Sufragana, z modlitwą o pomyślność Cesarza i Króla, zakończył uroczystość.

Uczniowie zapisani do księgi sławy i pamiątek szkolnych.

W klasie I, która była piątą w porządku.

Z nagrodą. Ziemięcki Antoni, z Płocka, pierwszy uczeń w klasie, trzeci w szkole — Łabędzki Marcin, z Galicyi — Trautzold Karol z Płocka, Goćkowski Marcelli, z Żalów w Lipnowskim — Grabowski Józef, z Płocka — Markowski Józef, z Płocka — Krotkiewski Roman, z Ryłska Dużego w Mazowieckiem.

Bez nagrody. Krzyżanowski Albin, z Brudzenia w Lipnowskim — Daszkiewicz Jan, z Gąbina w Mazowieckiem — Kaźmirowski Alexy, z Łiszy na w Płockiem — Pilichowski Jan, z Sobanie w Płockiem — Pniewski Stefan, z Płocka — Mostowski Edmund, z Windyków w Mławskim — Markowski Teofil, z Płocka — Belkowski Józef, z Śniogocina w Płockiem — Tuziński Julian, z Drobinia w Płockiem — Zmiiński Józef, z Sanik w Płockiem — Kasiński Wojciech, z Płocka — Rogiński Jozafat, z Płocka — Ziemięcki Julian, z Płocka — Marchwiński Felix, z Płocka — Jonszer Ferdynand, z Płocka — Stępniewski Karol, z Płocka.

— W klasie II, która była czwartą w porządku.

Z nagrodą. Krokowski August, z Mławki w Mławskim, pierwszy uczeń w klasie, piąty w szkole — Rostkowski Piotr, z Dłużniewa w Płockiem — Januszewski Antoni, z Poniatowy w Mławskim — Polczycki Tytus, z Płocka — Filatyn Antoni, z Płocka — Maerl Wilhelm, z Płocka.

Bez nagrody. Kłobukowski Jan, z Kobył-Ląki w Mazowieckiem — Siniarski Antoni, z Postruża w Płockiem — Orpiszewski Konstanty, z Klubki w Mazowieckiem — Dunin Eugeniusz, z Gorek w Mazowieckiem — Stawnicki Ignacy, z Płocka — Kretkowski Emil, z Węslawic w Mazowieckiem.

— W klasie III A, która była szóstą w porządku.

Z nagrodą. Woliński Franciszek, z Sikorza w Płockiem, pierwszy uczeń w klasie, szósty w szkole — Falkowski Paweł, z Gąbina w Mazowieckiem — Rybicki Rafał, z Troszyna w Mazowieckiem — Adamski Hieronim, z Radomyśla w Sandomierskiem.

Bez nagrody. Bober Sylwester, z Płocka — Goszczyński Jan, z Karwowa w Płockiem — Łażniewski Jan, z Płocka — Szepietowski Felix, z Bodzanowa w Płockiem.

W klasie III B, która była trzecią w porządku.

Z nagrodą. Skierkowski Marcin, z Cieszkowa w Płockiem pierwszy uczeń w klasie, czwarty w szkole — Rożański Józef, z Ośnicy w Płockiem — Cybulski Felix, z Wołoszewa w Płockiem.

Bez nagrody. Brzeziński Stanisław, z Gostynina w Mazowieckiem — Niesiołowski Stanisław, z Jastrzebia w Płockiem — Szczepański Mikołaj, z Płocka — Tylinger Ferdynand, z Poświętnego w Płockiem — Zambrzycki Franciszek z Płocka.

W klasie IV A, która była ósmą w porządku.

Z nagrodą. Malinowski Franciszek, z Golubia w Prusach, pierwszy uczeń w klasie, siódmy w szkole.

Bez nagrody. Smolikowski Michał, z Młotkowa w Płockiem — Rostkowski Leopold, z Dłużniewa w Płockiem — Rościszewski Tadeusz i Rościszewski Julian, z Wierznicy w Lipnowskim.

W klasie IV B, która była siódmą w porządku.

Z nagrodą. Zygfryd Henryk, z Uniewów w Płockiem, pierwszy uczeń w klasie, ósmy w szkole.

Bez nagrody. Bąkowski Stanisław, z Karwowa w Płockiem — Szulc Ignacy, z Miłobędzina w Mławskiem — Liebkind Herszek, z Płocka — Dąbski Rudolf, z Maryampola w Augustowskiem — Krauze Marceli, z Płocka — Smoliński Maciej, z Płocka.

W klasie V, która była pierwszą w porządku.

Z nagrodą. Pryliński Tomasz, z Radzieiowa w Mazowieckiem, pierwszy uczeń w klasie, pierwszy w szkole — Szmurło Jan, z Płocka — Stępkowski Jan, z Koniecpola w Krakowskiem — Kitliński Wojciech z Raciażka w Mazowieckiem — Krauze Franciszek, z Lipińskich w Mazowieckiem — Swierczyński Felix, z Błędny w Mazowieckiem — Zygfryd Gustaw, z Uniewów w Płockiem.

Bez nagrody. Krauze Andrzej, z Lipińskich w Mazowieckiem — Karwowski Tomasz, z Wroninka w Płockiem — Muszyński Paweł, z Kutna w Mazowieckiem.

W klasie VI, która była drugą w porządku.

Z nagrodą. Bońkowski Hieronim, z Bońków w Płockiem, pierwszy uczeń klasy, drugi w szkole — Sławecki Wincenty, z Płocka — Zieliński Gustaw, z Chrostkowa w Lipnowskim.

Bez nagrody. Kowalewski Kacjan, z Płocka — Dąbski Julian, z Dobrego w Mazowieckiem — Wilamowski Roman, z Płocka — Kozerski Remigiusz, z Białej w Płockiem — Kisielnicki Ignacy, z Zielony w Mławskiem — Długocki Hilary, z Blichowa w Płockiem.

Dnia 29 Lipca, w sali popisowej szkoły wojewódzkiej płockiej, był popis szkoły rzemieślniczej. Ta szkoła miała 68 uczniów, a 11 odebrało nagrodę w pieniądzech, przez nauczycieli dla celujących obmyśloną. Pieniądze te oddane zostały dozorcem szkoły, ze starszych majstrów wybranym; ci zapłacą rzeczy iakie sobie który uczeń, stósownie do potrzeby, nabyć zechce.

OBWIESZCZENIA RZĄDOWE.

Sąd pokoju powiatu szadkowskiego.

Z powodu żądanej regulacji hypoteki domu drewnianego pod nr 210 przy ulicy Unieiońskiej tu w Szadku razem z placem położonego, niegdy Michała Bankowskiego własnością będącego, dla zahypotekowania długu zł. 256 E-

sterce Joskowiczowej wdowie z Łasku, wedle ugody w sądzie tutejszym na dniu 9 Czerwca r. 1824 zdziałanej, należącego się; uwiadomienia interessowanych: że takowa nastąpi dnia 19 Października r. b. z rana o godzinie 9.

Wzywa ich przeto, aby, do takowej, osobiście, lub przez pełnomocnika, urzędownie i szczególnie na to umocowanego, zgłosili się, żądania swoje i wnioski do protokołu regulacji podali, i w dokumencie prawa ich udowodniające zaopatrzyli się. Ostrzega ich oraz, że niezgłaszający się w terminie podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hypotekach z roku 1818 przepisanej.

Jeżliby właściciel nieruchomości wywołanej, w terminie do regulacji nie stawiał się; tenże, na żądanie któregokolwiek z interessantów, na karę 10 do 50 złotych skazany zostanie, i, podług art. 150 tegoż prawa, utracą wszelkie dobrodzieystwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji, iaka w skutek aktu regulacji wydana będzie, nastąpi dnia 23 Października r. b. z rana o godzinie 10 na posiedzeniu publicznem sądu tutejszego, i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie. Interessanci przeto, bez dalszego wezwania, w tymże dniu, ogłoszeniu iey przytomnymi być powinni.

W Szadku, dnia 20 Lipca 1827 r.

Hałaczkiwicz, Pisarz.

*Sąd pokoju powiatu pyzdrowskiego,
w województwie kaliskiem.*

Z powodu żądanej regulacji nowej hypoteki domu przy rynku w mieście Kleczewie powiecie pyzdrowskim pod nr 82 położonego, z placem i ogrodem, oraz z przyległymi pobudynkami, a prawem własności do staroza. Hersza Lipszyc, propinatora tamiecznego, należącego; — uwiadomienia interessantów że takowa nastąpi w sądzie tutejszym dnia 5 meca Listopada r. b.

Wzywa ich przeto, aby, do takowej, osobiście lub przez pełnomocnika, urzędownie i szczególnie na to umocowanego, zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokołu regulacji podali, i w dokumencie prawa ich udowodniające się opatrzyli. Ostrzega ich oraz, że niezgłaszający się w terminie podpadną skutkom drekluzji w art. 154 i 160 prawa o hypotekach z r. 1818 przepisanej.

Jeżliby właściciel nieruchomości wywołanej, w terminie do regulacji nie stawiał się; tenże, na żądanie któregokolwiek z interessantów, na karę 10 do 50 zł. skazany zostanie, i podług art. 150 tegoż prawa utracą wszelkie dobrodzieystwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji, iaka w skutek aktu regulacji wydana będzie, nastąpi dnia 6 Listopada r. b. na posiedzeniu publicznem sądu tutejszego, i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie. Interessanci przeto bez dalszego wezwania, w tymże dniu, ogłoszeniu iey obecnymi być powinni.

W Pyzdrach, dnia 2 Sierpnia 1827 roku.

Słubicki, Podsek.